

Recapitulare

Am ajuns la momentul cel mai dificil, dar și cel mai important și anume cel al recapitulării. Cartea Apocalipsa este ultima carte din Biblie, este cartea care ne îndreaptă atenția spre sfârșitul planului lui Dumnezeu. Ea ne spune cum se va încheia mărețul plan pe care Duhul Sfânt a început să ni-l descopere începând cu primele cuvinte ale Genesei: „*La început Dumnezeu a făcut Cerurile și pământul*”. Din această pricină Apocalipsa este complexă pentru că adună adevărurile revelate în toată Scriptura pentru a oferi coerență planului divin. Apocalipsa nu doar că ne prezintă sfârșitul acestui plan măreț, dar își propune să ne ancoreze sufletul în acest final glorios. Va birui doar acela care va avea privirea ațintită prin credință spre finalul glorios adus de a doua venire a lui Hristos.

Autorul ne propune șapte secțiuni, fiecare secțiune terminându-se cu o imagine plină de slavă a sfârșitului. Fiecare secțiune reliefează o perspectivă a planului divin și ne ancorează în finalitatea acestuia. De asemenea, fiecare secțiune anticipează care va fi tema următoarei secțiuni. Apocalipsa este o capodoperă literară.

1. Prima perspectivă asupra istoriei: cele 7 biserici (capitolele 1-3)

Nu știu exact dacă prima secțiune ne propune o perspectivă asupra planului divin sau dacă aceasta se diferențiază de celelalte 6 secțiuni. Totuși, de dragul armoniei și din rațiuni pedagogice, voi considera că primele trei capitole pun în lumină planul lui Dumnezeu din perspectiva bătăliilor prezente ale Bisericii lui Hristos. Această perspectivă are o importanță aparte. Ea ne ajută să înțelegem rațiunea următoarelor 6 secțiuni ale cărții. Pentru a birui, cele 7 Biserici sunt ancorate în a doua venire a lui Hristos. Pricepem astfel, de ce următoarele 6 secțiuni se încheie cu imaginea sfârșitului. Ele oferă o resursă minunată și indispensabilă credinței noastre. Dar, mai mult decât atât, când studiem cele 6 perspective asupra planului divin identificăm în fiecare din ele resurse specifice pentru una sau mai multe din cele 7 biserici. Secțiunea 11b-15a, care ne prezintă ridicarea fiarei împotriva sfinților, oferă minunate resurse Bisericii din Smirna care era prigonită. Imaginea Babilonului din capitolele 17-18 reprezintă o resursă cheie

pentru Biserica din Laodicea ș.a.m.d. Deci, primele trei capitole ne conving că această carte este relevantă pentru Biserica lui Hristos și oferă resurse specifice pentru bătăliile Bisericii de pe pământ din toate secolele.

Primele trei capitole se încheie cu o promisiune extraordinară, promisiune care înglobează toate celelalte promisiuni: „*Cel ce va birui va ședea pe Scaunul Meu de domnie...*”. Această promisiune anticipează și tema centrală a următoarei secțiuni: Scaunul de domnie sau, mai bine-zis, planul divin din perspectiva Celui care șade pe scaunului de domnie.

2. A doua perspectivă asupra istoriei: Scaunul de domnie (capitolele 4-5)

Capitolele 4 și 5 ne prezintă o primă perspectivă asupra planului lui Dumnezeu. Domnul ne deschide fereastra spre veșnicia „de dinainte” și spre veșnicia „de după”. Planul Îl are în centru pe Cel ce șade pe Tron și este spre gloria Numelui Său. Planul Său cu pământul are ca scop revelarea frumuseții Sale în toată claritatea și splendoarea ei, lucru care duce la închinarea oricărei făpturi înaintea lui Dumnezeu. Cheia împlinirii acestui plan este Mielul care a fost înjunghiat pentru răscumpărarea noastră. Prezența celor răscumparați face posibilă împlinirea acestui plan și marea biruință finală a lui Dumnezeu. Rolul nostru este semnificativ în biruința finală a lui Dumnezeu și în revelarea gloriei Sale

Capitolele 4-5 ne descoperă cea mai cuprinzătoare perspectivă asupra planului lui Dumnezeu. Planul este văzut „cel mai de sus”, de pe însuși Scaunul de domnie al Domnului. Înțelegem rațiunea și rolul acestui plan în istoria veșniciei. Viața veșnică este cunoașterea lui Dumnezeu. Infinitatea lui Dumnezeu dă sens veșnic. El are mereu ceva nou să ne reveleze despre Sine. Și cu cât cunoaștem mai mult, cu atât ne dăm seama cât de puțin știm de fapt și cât de mult mai avem de explorat. În această istorie a veșniciei orientată spre cunoașterea Celui Preaînalt, planul lui Dumnezeu cu oamenii (acea carte din mâna dreaptă) reprezintă o etapă nouă în revelarea de Sine a lui Dumnezeu. Dar nu doar că acest plan marchează o nouă etapă a revelației, dar este și o etapă specială. Este revelat ceva tainic despre caracterul lui Dumnezeu și este revelat atât de clar încât tot ce este creat va cădea în închinare la picioarele Lui, chiar și vrăjmașii de moarte ai

Creatorului. Acum este descoperită taina ascunsă de veacuri în Dumnezeu. Personajul cheie în împlinirea planului și revelarea tainei este Mielul. Dar și noi avem un rol semnificativ. Planul ne are în vedere pe noi și răscumpărarea oamenilor prin jertfa Mielului face posibilă împlinirea planului și revelarea tainei.

Dacă privim capitolele 4 și 5 prin lentila întregii Scripturi înțelegem că planul lui Dumnezeu cu oamenii este răspunsul strategic al Creatorului la răzvrătirea lui Lucifer. Aceste capitole ne trimit doar aluziv la răzvrătirea lui Lucifer și închinarea sa de la sfârșit în fața Creatorului. Conflictul dintre Dumnezeu și Satan va fi abordat în mod explicit în capitolele 11b-15a.

Perspectiva propusă de capitolele 4 și 5 asupra planului divin ne ajută să înțelegem rațiunea existenței noastre și rolul nostru în istoria veșniciei. Știm de unde venim și știm unde ne ducem. Răscumpărarea noastră pune în lumină taina ascunsă de veacuri în Dumnezeu și duce la astuparea de rușine a oricărei guri care s-a ridicat împotriva Creatorului. Câtă semnificația, câtă importanță, câtă onoare pentru ființa umană!

Această perspectivă introduce un element care va fi dezvoltat în următoarea secțiune și anume cartea cu 7 peceti. Ni se spune că doar Mielul a fost vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecetile. Nu ni se spune însă prea multe despre conținutul cărții. Din plânsul lui Ioan înțelegem că are o importanță aparte. Dar ce conține totuși cartea? Următoarea secțiune ne va răspunde la această întrebare.

3. A treia perspectivă asupra istoriei: cartea cu cele 7 peceti (capitolele 6-7)

În aceste capitole se deschid pecetile și aflăm conținutul misterioasei cărți sau al misteriosului sul, ca să respectăm cuvântul folosit în original.

Pecetile se deschid și ce este scris devine realitate. Dar ce este scris?

- Pecetea 1: Hristos, înainte de crearea omului pornește să biruiască răul.
- Pecetea 2: Căderea și una din consecința acesteia.

- Pecetea 3 și 4: Alte consecințe ale căderii – manifestarea mâniei lente a lui Dumnezeu.
- Pecetea 5: Strigătul pentru judecată a neprihăniților martirizați.
- Pecetea 6: Venirea judecății.

Înțelegem că acel sul conține planul lui Dumnezeu cu pământul. Dacă cele două capitole precedente (4 și 5) ne explică rolul și importanța sulului în istoria veșniciei, 6 și 7 încep să ne familiarizeze cu conținutul acestui sul misterios. Dumnezeu face o minunată creație. Răul intră în creație. Dumnezeu judecă progresiv pe cei ce au păcătuit. În cele din urmă vine momentul mării judecăți. Aparent nimeni nu poate sta în picioare înaintea mâniei Mielului. Capitolul 7 ne explică cine și de ce poate sta totuși în picioare. În capitolul 5 ni se spune că acea carte era scrisă pe dinăuntru și pe dinafară. Această descriere ne aduce aminte de cartea primită de Ezechiel (vezi Ezechiel 2:9), care era plină de bocete și plânsete. Capitolul 6 ne-ar explica de ce cartea din mâna Celui Preaînalt semăna cu acea carte primită de Ezechiel plină de plânsete și bocete. Capitolul 6 ne vorbește despre răul care a intrat în lume, despre dureroasele consecințe ale acestuia și despre judecarea celor ce au păcătuit. Capitolul 7 ne atrage atenția asupra a ceea ce cântau făpturile îngerești din capitolul 5 și anume, asupra răscumpărării oamenilor de pe pământ. Capitolul 6 ne prezintă un pământ infectat de păcat și sortit judecății. Și atunci ne întrebăm: “Cine va sta picioare, cine și cum va putea fi răscumpărat?” Capitolul 7 ne răspunde! Ne prezintă imaginea glorioasă a celor răscumpărați. Aceștia sunt izbăviți de sub mânia lui Dumnezeu încă din perioada când sunt pe pământ și vor sta în picioare înaintea Scaunului de domnie în Ceruri. Ei se vor bucura de cea mai sfântă părtășie cu Mielul care va fi Păstorul lor. Care este secretul lor? Ei și-au spălat hainele în sângele Mielului, acesta este secretul lor. Nu neprihănirea lor, nu meritele lor, ci mărețul har al Celui Care s-a jertfit pentru ei!

Dacă în capitolele 4 și 5 aflăm că omul și răscumpărarea sa se află în centrul istoriei veșniciei și oglindesc gloria lui Dumnezeu într-un mod cu totul special, în capitolele 5 și 6 mai aflăm ceva despre cei răscumpărați:

- *Aceștia nu sunt scutiți de suferința adusă de intrarea păcatului în lume. Dimpotrivă, ei au aparte și de noi suferințe din pricina credinței lor.*

- *Aceștia vor fi răscumpărați nu prin neprihănire lor, nu pentru că au murit pentru credința lor, ci pentru că au vrut să fie slujitori ai Celui Preaînalt și și-au spălat hainele în sângele Mielului. Ei pot sta în picioare prin har, prin credință. Nu suferința lor și meritele lor îi răscumpără, ci harul și meritele lui Hristos! În acest plan strălucește nu bunătatea noastră, ci bunătatea lui Dumnezeu pentru noi păcătoșii (vezi prima parte a capitolului 2 din Efeseni).*

4. A patra perspectivă asupra istoriei: pecetea a 7-a (capitolele 8-11)

Capitolele 6 și 7 ne conduc către sfârșitul glorios al planului divin, dar nu spun nimic despre pecetea a 7-a. Următoarea secțiune ne va dezvălui secretul acestei peceti. Aceasta pare o reluare mai detaliată a finalului inaugurat de pecetea a 6-a. Pecetea a 6-a a adus judecata peste tot pământul. Pecetea a 7-a pare să revină asupra acestei judecăți și să ne spună: ”Judecata finală nu va veni deodată! Acest moment va fi anunțat de 7 trâmbițe!”. Capitolul 6 ne prezintă imaginea unui Dumnezeu care vine din senin să judece pământul. Dar scopul și dorința Lui cea mare nu este judecata, ci mântuirea. Din planul divin strălucesc în primul rând îndurarea și bunătatea Sa. Și acestea strălucesc chiar din modul în care Domnul va judeca pământul. El o va face progresiv și va anunța cu tărie apropierea judecății finale. El nu este preocupat doar de rămășița celor răscumpărați, ci de mântuirea întregului pământ.

Pecetea a 7-a ne descoperă cum pregătește și anunță, în marea Sa bunătate, momentul judecății finale descris în capitolul 6. El dorește ca niciunul să nu piară, de aceea anunță venirea judecății ca toți oamenii să se pocăiască și niciunul să nu piară. Iată pașii ultimei etape:

- Declanșarea ultimei etape a judecății (8:1-6)
- Intensifică revărsarea mâniei lente înainte de revărsarea mâniei violente (8:7-9:21)
- Intensificarea mărturiei Bisericii pe pământ (10:1-11:14)

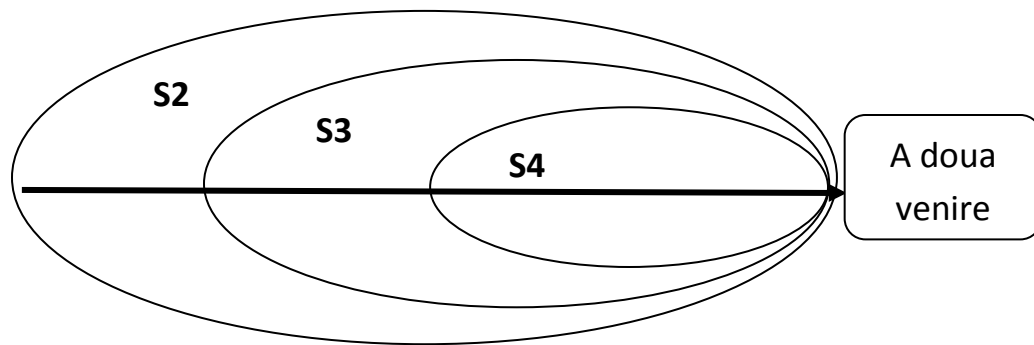
- Venirea judecății (11:15-18)

Această secțiune ne învață următoarele lucruri despre cei răscumparați:

- *Ei sunt cei care, prin rugăciunile lor, declanșează ultima etapă a judecății divine. Ei pot grăbi venirea Domnului.*
- *Ei au rolul de martori ai Cerului pe pământ și sunt chemați să conlucreze cu Dumnezeu pentru chemarea la pocăință a oamenilor, pentru ca aceștia să fie mântuiți înainte de venirea judecății finale.*

Observație: Secțiunile 2, 3 și 4 (capitolele 4-11) sunt unificate de tema cărții cu cele 7 peceti. Deși ele ne prezintă trei perspective distincte asupra istoriei, ele formează un tot și par a urmări aceeași temă (temă reliefată de cartea cu cele 7 peceti): **Dumnezeu și judecarea răului din Univers**. Și este interesant că secțiunea 3 ne prezintă perspectiva cea mai largă, secțiunea 4 o perspectivă mai mică, iar secțiunea 5 perspectiva cea mai focalizată și care ne oferă cele mai multe detalii despre ultimele zile ale istoriei.

Cartea cu cele 7 peceti

5. A cincea perspectivă asupra istoriei: fiara (11:19-15:4)

A cincea perspectivă asupra istoriei pornește de la conflictul dintre Dumnezeu și Satan. Satan încearcă să demonstreze că Dumnezeu nu este ceea ce pretinde a fi și astfel vrea să nimicească promisiunile divine. El vrea să mănânce Copilul (Hristos), să distrugă femeia (Israel – dispariția națiunii Israel ar face ca promisiunile lui Dumnezeu pentru Israel să nu se mai împlinească niciodată) și să nimicească credința Bisericii. Autorul insistă cel mai mult pe atacul lui Satan asupra Bisericii (capitolul 13). Acest atac este intermediat de fiară și de proorocul mincinos și cunoaște două strategii. Prima strategie vizează distrugerea credinței prin prigoană, teroare și presiune economică. A doua alege ca armă amăgirea și minciuna. În capitolul 14 se anunță judecarea tuturor celor care cedează presiunilor fiarei și secțiunea se încheie cu imaginea glorioasă a celor care au biruit fiara prin credința lor. Secțiunea ne învață că cei credincioși:

- ***Sunt ținta atacului celui rău.***
- ***Sunt chemați la un război spiritual teribil.***
- ***Pot birui prin credință, răbdare și înțelepciune.***
- ***Se vor bucura de o răsplătire cu totul specială.***

6. A șasea perspectivă asupra istoriei: Babilonul (Capitolele 15:4-19:10)

Secțiunea a șasea ne propune o perspectivă mai focalizată asupra conflictului dintre Dumnezeu și Satan. În capitolele 15b-16 sunt prezentate cele 7 potire. Domnul intensifică și mai mult judecata în speranța ca oamenii să se întoarcă la El înainte de venirea mării judecări. Suntem uimiți însă de împietrirea oamenilor care, în ciuda unor semne evidente, se încăpățânează în răzvrătirea lor și Îl hulesc pe Creator. Ne întrebăm cum se explică această împietrire, care să fie cauza sau factorii care o întrețin. Capitolul 7 ne oferă răspunsul. Pământul este împietrit deoarece se află sub influența și amăgirea Babilonului, curvei celei mari. Aceasta îmbată tot pământul prin curviile ei. Dumnezeu hotărăște nimicirea Babilonului care este un focar de infecție pentru tot pământul.

Judecarea sa este un nou avertisment pentru pământ și reprezintă un har pentru oameni care sunt scoși de sub influența malefică a Babilonului. Chiar fiara este cea care va distruge Babilonul. Dacă într-o primă fază fiara va susține Babilonul, în cele din urmă, cu ajutorul celor 10 împărați îl va nimici. Capitolul 17 nu ne descoperă însă cum anume reușea Babilonul să amăgească întreg pământul. Capitolele 18-19a ne oferă răspunsul. Aceste capitole pun în contrast reacția Cerului și reacția pământului față de căderea Babilonului. Cerul Se bucură pentru că un teribil focar de infecție spirituală a fost îndepărtat de pe pământ. Pământul în schimb plânge, jalește și este în doliu. Durerea oamenilor reliefează și modalitatea prin care amăgea Babilonul tot pământul. Din reacția împăraților, negustorilor și marinarilor pământului înțelegem că Babilonul era o putere economică mondială, care promova un confort și un lux nemaîntâlnit și care, prin risipa ei, îmbogățea tot pământul. El promova spiritul lui Mamona care robea inimile oamenilor și îi ținea departe de Dumnezeu și de pocăință, în ciuda semnelor evidente ale judecății ce se apropie. Secțiunea ne învață următoarele lucruri despre cei răscumpărați:

- ***Ei sunt chemați să iasă din Babilon! Ei vor fi ispitiți cu spiritul lui Mamona, al confortului, al materialismului dar vor fi chemați să biruiască!***
- ***Secretul biruinței lor în fața seducției Babilonului este să privească spre gloria viitoare a Miresei Mielului și să aleagă să rămână parte din ea!***

7. A 7-a perspectivă asupra istoriei: Mireasa (19:11-22)

Această secțiune ne prezintă o perspectivă și mai focalizată și mai orientată spre final a conflictului dintre Dumnezeu și Satan. Hristos vine în slavă și fiara este nimicită. Urmează mia de ani și apoi judecarea lui Satan și a celor morți. Satan este judecat și aruncat în iazul cu foc. Dumnezeu câștigă pentru totdeauna războiul. Autorul nu insistă însă pe finalul conflictului în sine, ci pe frumusețea și gloria Miresei. Oare de ce? De fapt, secretul biruinței lui Dumnezeu asupra lui Satan se regăsește în gloria și frumusețea Miresei Mielului. Mireasa Mielului este capodopera Creatorului, iar nunta Mielului punctul culminant al istoriei. Mireasa pune în lumină Dragostea și Dreptatea Creatorului într-un mod unic și cu totul special. În fața frumuseții ei, tot ce este creat îngenunchează

de bunăvoie înaintea Creatorului și Îi dă slavă! Cei răscumpărați se vor bucura de cel mai înalt privilegiu din istoria veșniciei: acela de a face parte din Mireasa Mielului!

Observație: Secțiunile 5, 6 și 7 (capitolele 11b-22) sunt unificate de tema conflictului dintre Dumnezeu și Satan. Deși ele ne prezintă trei perspective distincte asupra istoriei, ele formează un tot și par a urmări aceeași temă (temă reliefată de cartea cu cele 7 peceti): Dumnezeu și judecarea răului din Univers. Este interesant că secțiunea 5 ne prezintă perspectiva cea mai largă, secțiunea 6 o perspectivă mai mică, iar secțiunea 7 perspectiva cea mai focalizată și care ne oferă cele mai multe detalii despre ultimele zile ale istoriei. Este o abordare similară cu cea a secțiunilor 2, 3 și 4.

